

fen, vil det kunne forsvares, at vi anvende dette Overskud til Dækning af Udgifter, som ellers vilde paaligge Statskassen. Navnlig i et Aar som dette, hvor man møder os med en Indkomststat paa $3\frac{1}{2}$ pCt., ere vi forpligtede til at paase, at der ikke i de separate Kasser henlægges Penge, der burde have været anvendte til Aarets Fornødenheder, og da disse Udgifter dog have en beslægget Karakter, saa mene vi, om der end kunde gjøres en stærk Indvending imod, at det skulde være aarlig tilbagevendende Udgifter, overensstemmende med Kommunitetets Fundats og Formaal, som navnlig ikke er at anlægge en botanisk Have, men at hjælpe usformuende Folk til Oplysning — saa mene vi, siger jeg, at det dog midlertidig for dette Aar, da vi ikke have nogen anden Anvendelse for Pengene, kan forsvares at give dem denne Anvendelse, og vi henstille da til det ærede Thing, at disse Udgifter: Tilskudet til det store kgl. Bibliothek 20,000 Rd., Tilskudet til det kgl. Akademi for de skjøne Kunster 21,000 Rd. og Tilskudet til Kunstsamlingerne 23,000 Rd. — hver Post at afstemme særskilt for sig — dækkes af Kommunitetet. Med disse Bemærkninger har jeg klaret Forslagene og henstiller dem til Overveielse. At navnlig den Betragtning, der ikke er tilfreds med de store Beløb, som udgives af de separate Fonds Kasser til Kunst, Videnskabelighed og Værdom, men vil, at Statskassen desuden skal anvende temmelig betydelige Beløb dertil, vil være modsat vor og vil søge her at trænge igjennem, veed man jo forud.

Roch: Den ærede Ordfører kom i sit Foredrag til at omtale en Sag, som jeg ogsaa havde tænkt at ville udbede mig den ærede Forsamlings Opmærksomhed nogle Dieblikke for at berøre, nemlig Baisenhuset, og de Udtalelser, som om denne Anstalt fremkom fra den ærede Ordfører, vare af den Bestaafsenhed, at jeg dels ikke kan være ganske enig med ham i, hvad han yttrede, dels tror, at hans Bemærkninger i Et og Andet kunne trænge til at blive supplerede. Jeg kan nemlig ikke være enig med den ærede Ordfører i at miskjende den Virksomhed, som Baisenhuset hidtil har udøvet. Jeg tror, at det i en vis

Forstand har opfyldt sit Hverv overordentlig paaskjønneelsesværdigt, og det, jeg har at indvende mod Baisenhuset, er, at dets Formaal i Tidernes Løb er blevet altfor indskrænket og er blevet et ganske andet end det oprindeligt i Fundatsen tilsigtede. Det er imidlertid en Kjendsgjerning, at Alle de, der i tidligere Aar have nydt godt fra Baisenhuset, med stor Taknemmelighed mindes de Aar, de have tilbragt der, saa jeg tror, man forsaavidt maa sige, at Baisenhusets Virksomhed er paaskjønneelsesværdig. Men, som jeg allerede har berørt, tror jeg, at Baisenhusets Opgave, saaledes som den for Tiden er, er en ganske anden end den, der oprindeligt er paatænkt i Fundatsen, og at det Formaal, som for Tiden er stillet Baisenhuset, er til ikke ringe Prægravation for alle andre Kommuner her i Landet udenfor Kjøbenhavn. Endstjøndt jeg ellers ikke ønsker at komme ind paa det Spørgsmaal om Prægravation fra Kjøbenhavns Kommunes Side ligeoverfor de andre Kommuner, saa tror jeg dog, at min Paastands Rigtighed vil tilstrækkelig indlyse, naar jeg i korte Træk kommer tilbage til at minde de ærede Medlemmer om Indholdet af Fundatsen for Baisenhuset og om dets Historie. Den oprindelige Fundats, som daterer sig fra 1727, stillede som Opgave for Baisenhuset at optage og forpleie 100 forældreløse Børn, og der blev slet ikke omtalt, hvor disse Børn skulde være fra; der blev kun stillet som Betingelse, at de skulde være trængende og forældreløse, og at de vare fødte i Kongens Riger og Lande. Det fulgte af Forholdenes Natur, at Anstalten ifledestomindre blev etableret her i Kjøbenhavn, og Fundatsen flere forsaavidt Fyldest, som Børnene, der bleve antagne af Baisenhuset, bleve optagne i selve Anstaltens Bygning og bleve opdragne og underviste der. Saaledes vare Forholdene til henimod Slutningen af forrige Aarhundrede, da Baisenhusets Gaard 1795 brændte, og det som Følge heraf blev umuligt for Baisenhuset at opfylde den Bestemmelse i Fundatsen, at Børnene skulde forpleies og undervises i selve Anstalten. Som Følge deraf begyndte man med at sætte de Børn, som Baisenhuset antog sig, ud til Pleieforældre, og dermed vedblev man i dette Aarhundrede, idet der under